

— 166 —

SONNEN GOH

Un dé ma pasen ar pont er velin

Un d^e ma pasen ar Bont er Velin, gé ! (bis)

E oen (é néein — ter) — E oen é néein me héved lin (bis).

E oen é néin me héved lin, gé ! (bis)

Koéhas (men gourhed ter), koéhas men gourhed argant ge-
[nein (bis)].

Koéhas men gourhed argant genein, gé ! (bis).

Ur pautrig joli ha joli, ha joli, ur pautrig joli er cherras d'ein (bis)

Ur pautrig joli er cherras d'ein, gé ! (bis)

Ean e (houennas, ter) ean e houennas ur bok genein (bis).

5

Ne pas dén ieuank ur bok n'hou pou ket, gé ! (bis)

Rak me houér get mam, (ha get mam, bis) rak me houér get
[mam é vein foëtet (bis)].

— 167 —

6

Rak me houér get mam é vein foëtet, gé ! (bis)
Me houér (get me zad, ter) me houér get me zad é vein kamet (bis)

7

Più zou ar en dro hag e houiché ? gé ! (bis)
Nameit (en éned, ter), nameit en éned é lein er gué (bis).

8

En énedigui e zou skolit mat, gé ! (bis)
*Ind e houér galleg, (ha galleg, bis) ind e houér galleg ha latin
 [mat (bis)].*

9

Ind e houér galleg ha latin mat, gé ! (bis)
Hag e ia d'er gér (ha d'er gér, bis) hag e ia d'er gér de flatéut (b.)

10

Hag e ia d'er gér de flatéat, gé ! (bis)
*Hag e hri kannein (ha kannein, bis) hag e hri kannein merhig
 [me zad (bis)].*

KLASKOUR.

KOGNEL ER RÉ IEUANK

JAO FANCHON⁽¹⁾

*Fanchon en doë ur libous a jao; desatuet e oë bet get leah
 douz ha chante faiden souben. Fanchon ne vennè ket rein é
 vouï dehon ér porh : én ti é vezé ret dehon donet de zébrein.*

*Un dé, ér vorh, jao Fanchon é huélé un or degor dirakton
 e ias én ti, hemb laret démat ha kentéh chetu ean é monet
 trema en uèle él ma oë akustumet.*

*Ino é kavas ur chandellei souben leah. Hemb kin sellet,
 ean oeit ha lipei er souben. Nezen é arriùas er vestréz ag en
 ti; é huélei kement-sé, hi de hoarhet, par ma hellé en ur
 gas er jao ér mez.*

*Hé amizion e gleuas en doéré ha kentéh chetu ur vanden
 tud é hronein er vestréz hag hé osiiz hag é hoarhet a végad.*

*Kleutet en des Fanchon; hi e grog é moui er jto, ha sérius,
 hemb sellet de du erbet : « Deit amen, peurkeh ton, rah en
 dud e zo é hobér goap ahano. »*

L. HERVEU.

(1) Er sorbiennig-men e zo ketan taol asé un dén ieuanek en
 des um lakeit de skriù iéh é vro : braûik é ma deit é drew geton,
 èl ma huélet.